

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie i w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 czerwca 2016r. mieszkanka K. A. C. na portalu olx.pl znalazła ogłoszenie dotyczące sprzedaży telefonu iPhone 6s plus za kwotę 2500 zł. Tego samego dnia telefonicznie skontaktowała się z oferującą do sprzedaży wyżej wymieniony telefon mieszkanką C. M. K. na podany w ogłoszeniu numer telefonu komórkowego zawierając z nią ustną umowę sprzedaży. A. C. uzgodniła z M. K., iż dokona przelewu kwoty 2520 zł, w tym 2500 zł za telefon oraz 20 zł jako koszt przesyłki, po czym zostanie jej przesłany zakupiony telefon. M. K. przesłała jej numer konta, na który tego samego dnia została wpłacona w całości umówiona kwota. Właścicielem konta był znajomy M. K. D. N., jednakże jego użytkowniczką była M. K.. A. C. po dokonaniu zapłaty wysłała M. K. telefonicznie zdjęcie dowodu wpłaty. Telefon stanowiący przedmiot umowy miał być wysłany następnego dnia, jednakże pomimo, iż M. K. potwierdziła odbiór pieniędzy, nie wysłała telefonu zasłaniając się różnymi trudnościami. Po okresie ok. 2 tygodni poinformowała w końcu A. C., że wysłała jej telefon, jednakże ta nie otrzymała żadnej przesyłki. Przekazany przez nią A. C. numer przesyłki był przy tym niekompletny. Po upływie kolejnego okresu M. K. zaproponowała dostarczenie telefonu przez swojego partnera Ł. W.. Mąż A. C. M. C. oczekiwał na niego w umówionym telefonicznie miejscu kilka godzin, jednakże nikt się nie pojawił. A. C. poinformowała następnie M. K., że zgłosi sprawę na policję, jeżeli nie dostanie zwrotu pieniędzy i ta przystała na takie rozwiązanie. Pieniądze zgodnie z obietnicą M. K. miały być do odbioru po podaniu numeru (...). A. C. nie dostała jednakże tego numeru, jak również nie dostała zwrotu pieniędzy na wysłany M. K. numer konta, wobec czego zawiadomiła policję zaprzestając kontaktów z M. K..

Oskarżona M. K. była wielokrotnie karana za czyny z art. 286§1 kk.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

częściowo wyjaśnień M. K. (k. 14-15), zeznań świadków A. C. (k. 81-83), M. C. (k. 94-95) i D. N. (k. 121, 129-130), notatki (k. 1), wydruku (k. 5), danych osobopoznawczych (k. 16, 17, 19-20), karty karnej (k. 21-24), odpisów wyroków (k. 25-27, 28-30, 31-37, 54-58) i wyciągu (k. 106-108).

M. K. nie stawiała się na rozprawę sądową pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie wobec czego odczytano jej wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Oskarżona nie przyznała się w nich do zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła w szczególności, że posiadała telefon iPhone, który zgodnie z umową sprzedawała A. C. i wysłała go jej po około tygodniu czasu od zawarcia umowy, gdy wpłynęły za niego pieniądze na konto D. N.. Po około 1,5 miesiąca przesyłka z telefonem została jednakże jej zwrócona przez pocztę z powodu nie podjęcia przez adresata. Wtedy zadzwoniła do A. C. pytając dlaczego nie podjęła przesyłki, a ta poinformowała ją, iż nie dotarła do niej żadna wiadomość o przesyłce. Z tego względu próbowała przekazać telefon przez swego partnera Ł. W., który jechał do S.. Ł. W. czekał w umówionym miejscu, jednakże nikt się nie pojawił. Po jakimś czasie A. C. zażądała odesłania pieniędzy. Razem z D. N. wysłali do niej pieniądze oraz kod do ich odbioru. A. C. więcej się z nią nie kontaktowała, jedynie zadzwonił jej mąż, któremu powiedziała, że oddała już pieniądze. Zaznaczyła, iż posiada dokumentację, którą udostępni w sądzie (k. 15).

Sąd zważył co następuje:

Zdaniem Sądu wyłącznie wyjaśnienia oskarżonej M. K. w części, w której przyznała, że zawarła umowę sprzedaży telefonu iPhone 6s plus z A. C. i otrzymała od niej całą umówioną kwotę pieniędzy, zasługują na wiarę. Pozostałych wyjaśnień oskarżonej nie sposób uznać za wiarygodne, albowiem z jednej strony przeczą im jednoznacznie zeznania pokrzywdzonej A. C. i jej męża M. C., zaś z drugiej logika i doświadczenie życiowe.

Pokrzywdzona A. C. złożyła zeznania jak w ustalonym przed Sąd stanie faktycznym. Podawała, że oskarżona podawała różne powody opóźnienia realizacji wysyłki telefonu. Następnie pomimo, że twierdziła, iż wysłała przesyłkę z

telefonem, przysłała jej niepełny numer przesyłki, a dokładnego numeru nigdy jej nie przysłała. Wskazała, że na poczcie była z pięć razy i nie było do niej żadnej przesyłki. Jednoznacznie zeznała także, iż jej mąż bezskutecznie czekał ok. 4 godzin w umówionym z oskarżoną miejscu na jej partnera, który miał dostarczyć telefon. Pokrzywdzona zaprzeczyła także, aby oskarżona przysłała jej numer (...) do odbioru pieniędzy lub poinformowała o wysłaniu pieniędzy (k. 81-82). Zeznania pokrzywdzonej z pewnością są prawdziwe, gdyż potwierdzone zostały zeznaniami jej męża M. C. oraz złożonym wyciągiem z rachunku bankowego, na który brak jest wpływu jakiegokolwiek kwoty od oskarżonej. Pokrzywdzona nie miała przy tym żadnego powodu, żeby bezpodstawnie obciążać oskarżoną, skoro jest ona dla niej osobą całkowicie obcą.

Mąż pokrzywdzonej M. C. potwierdził w całości zeznania swojej żony. Wskazał, iż oskarżona albo nie odbierała połączeń telefonicznych albo podawała coraz to nowe przyczyny opóźnienia wysłania telefonu. Nie podała mu też numeru telefonu do swego partnera, który miał przekazać przesyłkę na umówionej stacji benzynowej twierdząc, że ten do niego zadzwoni. Nie było jednak żadnego połączenia, a sama oskarżona przestała odbierać połączenia, wobec czego po kilkugodzinnym oczekiwaniu odjechał. Nadmienił, że oskarżona wówczas dopóki jeszcze miał z nią kontakt podawała mu nieprawdziwe powody opóźnienia przyjazdu jej partnera na stację benzynową, gdyż z informacji uzyskanych przez CB radio nie wynikało aby były jakiegokolwiek korki czy wypadek. Zaprzeczył też aby później miał kontakt telefoniczny z oskarżoną, w czasie którego ta miałaby mu powiedzieć o zwrocie pieniędzy (k. 94-95). Zdaniem sądu logika i konsekwencja zeznań M. C. jednoznacznie nakazują stwierdzenie, że polegają one na prawdzie.

Jak wynika z powyższego zeznania pokrzywdzonej i jej męża stanowią logiczną całość, pozwalającą ustalić jednoznaczny przebieg wydarzeń jak w stanie faktycznym. W żaden sposób nie podważają jej zeznania świadka D. N., który zeznał, że wysyłał zwrot gotówki za telefon. Świadek ten bowiem podał jednoznacznie, że do pobrania pieniędzy niezbędny był kod wysyłki, a ten przekazał wyłącznie oskarżonej (k. 121, 129-130). D. N. zatem zaprzeczył wyjaśnieniom oskarżonej, aby razem wysłali pokrzywdzonej pieniądze i kod do ich odbioru. Relacja jego jednocześnie nie zaprzecza zeznaniom pokrzywdzonej, która podała, że nigdy nie otrzymała kodu do odbioru gotówki od oskarżonej. Oskarżona mogła tym samym bez problemu podjąć z powrotem wysłane pieniądze, bez wiedzy pokrzywdzonej i D. N.. Z kolei partner oskarżonej Ł. W. skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania zeznań. Oskarżona ponadto wbrew swoim twierdzeniom o posiadaniu dokumentów potwierdzających jej wyjaśnienia, pomimo kilkunastu miesięcy trwania postępowania, nie przysłała żadnego z nich celem dołączenia do akt, co zdaniem sądu potwierdza, iż jej wersję przebiegu wydarzeń należy uznać za całkowicie niewiarygodną. Z pewnością oskarżona złożyła by chociażby potwierdzenie odbioru pieniędzy przez pokrzywdzoną lub zwrotu przesyłki z telefonem, zważywszy na fakt, że zdawała sobie sprawę z grożącej jej surowej kary z racji wielokrotnej uprzedniej karalności za czyny podobne na bezwzględne kary pozbawienia wolności. Dlatego sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej za nieskutecznie budowaną doraźną linię obrony, której zaprzeczają zgromadzone w sprawie dowody.

Istotą przestępstwa oszustwa z art. 286§1 kk jest doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, którego jednym ze sposobów realizacji jest wprowadzenie oszukiwanego w błąd. Pomiędzy zachowaniem sprawcy a dokonaniem przez oszukiwanego niekorzystnego rozporządzenia mieniem musi zachodzić związek przyczynowy, zaś przestępstwo to dokonywane jest w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przystępstwo to może być popełnione przy tym jedynie z zamiarem bezpośrednim, a zamiar ten musi istnieć w chwili dokonywania czynu. Zdaniem Sądu wyżej omówione dowody jednoznacznie potwierdzają, że oskarżona już w momencie zawierania umowy z pokrzywdzoną A. C. wiedziała, że nie wywiąże się z jej warunków i nie prześle telefonu ani nie zwróci pieniędzy, a zatem wprowadziła kupującą w błąd co do rzeczywistego zamiaru przesłania telefonu. Nie zmienia tego fakt, że oskarżona mogła faktycznie posiadać przedmiotowy telefon (co sprostowano w opisie przypisanego jej w wyroku czynu w stosunku do zarzutu z aktu oskarżenia). Sekwencja zachowań oskarżonej podającej coraz to nowe powody braku realizacji transakcji i ostateczny brak zwrotu pieniędzy lub podania logicznych przyczyn nie wywiązania się z transakcji, w połączeniu z zeznaniami pokrzywdzonej i jej męża wiarygodnie podważającymi nieudolne wyjaśnienia oskarżonej, pozwalają bez żadnych wątpliwości przypisać jej działanie umyślne z zamiarem bezpośrednim wytworzenia w pokrzywdzonej mylnego przekonania, że w wyniku nabycia telefonu i przelania pieniędzy na rachunek oskarżonej otrzyma telefon komórkowy będący przedmiotem ogłoszenia na internetowym serwisie ogłoszeniowym.

Działanie to nakierowane było jednoznacznie na doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzoną i osiągnięcie korzyści majątkowej poprzez wejście w posiadanie przelanej przez nią kwoty 2520 zł, co oskarżona finalnie osiągnęła. Dlatego też Sąd przypisał oskarżonej M. K. czyn z art. 286§1 kk polegający na wprowadzeniu A. C. w błąd co do zamiaru sprzedaży wystawionego w ogłoszeniu telefonu komórkowego iPhone 6S +, w wyniku czego ta wpłaciła na wskazane przez oskarżoną konto bankowe kwotę 2520 zł, nie uzyskując pomimo wielokrotnych zapewnień ani telefonu ani zwrotu pieniędzy. Zgromadzony materiał dowodowy w pełni potwierdza jej sprawstwo, sposób działania i winę.

Wymierzając oskarżonej karę jak w wyroku Sąd wziął pod uwagę jako okoliczności obciążające bardzo wysoką szkodliwość społeczną tego rodzaju przestępstw jako godzących w mienie oraz wiarygodność obrotu gospodarczego, jak też uprzednią wielokrotną karalność oskarżonej za czyny podobne zarówno na bezwzględne kary pozbawienia wolności, jak i na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Sąd jednocześnie nie dopatrywał się okoliczności łagodzących, za wyjątkiem niezbyt wysokiej wartości szkody.

Mając to na względzie, Sąd uznał, że kara 10 miesięcy pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonej będzie adekwatna do stopnia jej winy oraz społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu i spełni cele kary w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej. Orzeczenie innej kary w żaden sposób nie mogłoby odnieść pozytywnego wpływu na osobę oskarżonej, a wręcz przeciwnie - utwierdziłoby tylko ją w przekonaniu, iż popełnianie przestępstw przeciwko mieniu może być sposobem na wygodne życie kosztem innych osób. Popełnione przestępstwo nie było bowiem incydentem w życiu oskarżonej, lecz kolejnym umyślnym występkiem przeciwko mieniu popełnionym w pełnej świadomości uprzedniej wielokrotnej karalności za czyny podobne. Oskarżona była dotychczas, jak wynika z karty karnej cztertnastokrotnie skazywana za czyny z art. 286§1 kk, w tym czterokrotnie na kary bezwzględne. Potwierdza to zatem jej całkowitą demoralizację i nakazuje przyjąć, iż jej resocjalizacji nie jest możliwa w innych warunkach niż w zakładzie karnym.

Sąd na podstawie art. 46§1 kk orzekł ponadto wobec oskarżonej środek kompensacyjny w postaci naprawienia szkody. Oskarżona swoim działaniem wyrządziła bowiem szkodę, wobec czego stosownie do treści w/w przepisu zobowiązana jest do jej naprawienia. Wartość szkody nie była przy tym kwestionowana. Łączna suma strat pokrzywdzonej to kwota 2520 zł i taką to kwotę Sąd orzekł tytułem środka kompensacyjnego.

Sąd zwolnił z kolei oskarżoną na podstawie art. 624§1 kpk od ponoszenia kosztów postępowania, gdyż uiszczenie ich przez oskarżoną, posiadającą szereg innych zobowiązań, w tym zasądzonych niniejszym wyrokiem, byłoby zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, że ma ona na utrzymaniu dzieci.

z/

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć oskarżonej z pouczeniem o prawie złożenia apelacji w terminie 14 dni od otrzymania odpisu

5.12.2017r.